

M.DILSHATH-Ettu thogai Noolgalil Mullai Nilla Varunnai(2021)

சங்க இலக்கியத்தில் முல்லைப் பாட்டு (பள்ளாட்டுக் கருத்தரங்கம்)

பதிப்பாசிரியர்
முனைவர் இரா.சாந்தி
முதல்வர்

தொகுப்பு
முனைவர் கி. ஏழுமலை
முனைவர் சே. திருநாவுக்கரசு

தாசு. கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி
குரோம்பேட்டை, சென்னை - 44.

M.DILSHATH-Ettu thogai Noolgalil Mullai Nilla Varunnai(2021)

சங்க இலக்கியத்தில் முல்லைப் பாட்டு (பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்)

❖ பதிப்பாசிரியர் : முனைவர் இரா. சாந்தி ❖ ஆண்டு : 2021

❖ அளவு : 1/8 தெம்மி ❖ பக்கம் : 264 ❖ அச்சிட்டோர் : பிராசஸ்

இந்தியா, சென்னை - 5, 9841537495 ❖ வெளியீடு: நெய்தல் பதிப்பகம்,

5, தங்கவேலு வைத்தியர் தெரு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 600 005

தொலைபேசி : 28483750, 42075836

ISBN : 978-93-90687-22-0

விலை : ரூ. 240/-

பொருளடக்கம்

வாழ்த்துரை	3
வாழ்த்துரை	5
முன்னுரை	7
1. முல்லைப்பாட்டில் உவமை	11
2. முல்லைப்பாட்டில் மனித உறவுகள்	15
3. தொல்தமிழர் வாழ்வியல் நெறிகள்: முல்லைப்பாட்டு	21
4. முப்பொருள் சிறந்த முல்லைப்பாட்டு	32
5. முப்பொருள் முல்லைப்பாட்டு	41
6. முல்லை நில மக்களின் தொழில்கள்	48
7. முல்லைப் பாட்டு காட்டும் வாழ்வியல்	57
8. எட்டுத் தொகை நூல்களில் முல்லை நில வருணனை	63
9. ஐந்திணைகளில் முல்லைத்திணையின் சிறப்பு	71
10. நற்றிணையில் முல்லை நில கருப்பொருட்கள்	78
11. முல்லைத்திணையின் கருப்பொருள்கள்	88
12. முல்லைப்பாட்டில் வர்ணனைகள்	100
13. சங்க இலக்கியம்: முல்லை நிலப்பண்	109
14. வஞ்சி தானே முல்லையது புறனே - ஓர் ஆய்வு	114
15. காரும் மாலையும் முல்லை நிலமும்	127
16. முல்லைக்கலியின் காதலும் வீரமும் - காட்சிப்படுத்துதல்	135

8. எட்டுத் தொகை நூல்களில் முல்லை நில வருணனை

மு.தில்ஷாத்

தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர்,
இஸ்லாமியா மகளிர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
வாணியம்பாடி -635752.

கட்டுரைச் சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கியங்களில் எட்டுத் தொகையும், பத்துப் பாட்டுமான சங்க இலக்கியங்களில் மக்களின் பண்பாடு, வாழ்வு முறை பற்றி மட்டுமல்லாமல் இயற்கைச் சூழல்களும் வர்ணிக்கப் பட்டுள்ளன. அவ்வகையில் சங்க இலக்கியங்களில் முல்லை நிலத்தின் வருணனைக் காட்சிகளைப் பற்றி இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

முன்னுரை

எட்டுத் தொகை நூல்களில் அறநூல்களில் இடம் பெறும் முல்லை நில வருணனைகள் நம் கண் முன்னே இயற்கையை நிலைநிறுத்தும். கார்காலம், போர்க்காலம், தலைவியின் அழகு முதலியவற்றைப் பற்றிய வருணனைகள் முல்லைத்திணையில் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. தொல்காப்பியம் கூறும் ஐந்திணைகளுள் முல்லைத் திணையின் வருணனைப் பற்றி ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

மாலைநேர நிகழ்வு

பல்கதிர் மண்டிலம் பகல்செய்து ஆற்றிச்
சேயுயர் பெருவரைச் சென்று அவண் மறையப்
(நற்றிணை:69)

64

என்ற வரியில் கதிரவன் பகற்பொழுதைச் செய்து முடித்து விட்டு உயர்ந்த மலையின் பின்னே சென்று மறைய, பறவைக்கூட்டங்கள் தன்குஞ்சுகளிடம் சென்றடைய, பெரிய கழுத்தையுடைய ஆண் மான் பெண் மானைத் தழுவ, முல்லை அரும்புகள் மெல்ல வாய் திறந்து மலர, பல இடங்களில் தோன்றிற் பூ மலர்ந்து அங்கிருக்கும் புதர்களை விளக்கு போல் அழகு செய்ய, பசுக்களின் கழுத்தில் கட்டப்பட்ட மணிகளின் இனிய தெளிந்த ஓசை ஆயர்களின் குழலோசையோடு இணைந்து மெல்ல வந்து இசைக்கும் என்று இயற்கையை வருணனை செய்யப்பட்டுள்ளது.

கொன்றை மரங்கள்

முல்லை நிலத்தை அழகு படுத்தும் மரங்களில் ஒன்று கொன்றை மரம். இதை,

**இழை அணி மகளிரின் விழைதகப் பூத்த
நீடுசுரி இணை சுடர்வீக் கொன்றை (நற்றிணை:302)**

நீண்ட சரிந்த பூங்கொத்துகளாகக் கொன்றை மலர் ஒளிபெறப் பூத்திருக்கும் காட்சி பொன்னால் ஆகிய அணிகலன் அணிந்த மகளிர் போல் உள்ளது. அதாவது பொற்காசுகள் தொடர்ந்து அமைந்தாற் போலவும் ஒளியுடன் மணம் கமழ்வது போலவும் இருந்தன என்று கவிஞர் மு.வ இந்நற்றிணைப் பாடலுக்கு விளக்கம் அளித்துள்ளார்.

கார் கால வருணனை

வினை மேற் சென்ற தலைவன் கார் காலம் வந்ததும் வருவேன் என்று சொல்லியதை தலைவி நினைவு கூறும் போது கார் காலக் காட்சி வர்ணிக்கப்படுவதை,

**பெருந்தண் மாரிப் பேதைப் பித்திகத்து
அரும்பே முன்னும் மிகச் சிவந்தனவே
(குறுந்தொகை:94)**

என்ற வரிகளில் அறியலாம். முல்லைக்குரிய கார்காலம் பற்றிக் குறுந்தொகையில் இவ்வாறு வர்ணிக்கப்படுகிறது. மிகுந்த குளிர்ச்சியையுடைய மழைக் காலத்தே தோன்றும் செம்முல்லையின்

அரும்புகள் உரிய காலத்திற்கு முன்பே சிவந்து விட்டன. இது கார்ப்பருவம் வந்தமைக்குரிய அடையாளமாக வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது.

பசலை நோய்

நீர்வார் பைம் பூதற் கலித்த
மாரிப் பீர்த்து அலர்சில கொண்டே

(குறுந்தொகை:94)

மழைக் காலத்தில் மலரும் பீர்க்கின் மலர் போல நல்ல நெற்றியையுடைய தலைவி பசலையுற்றாள் எனத் தலைவியுற்ற நோய் வர்ணனை செய்யப்பட்டுள்ளது.

தலைவியின் எழில்

வினைமேற்சென்ற தலைவன் வினைமுடித்து திரும்பும் வேளையில் தலைவியை நினைத்து வர்ணித்துப் பாடும் பாடலாக,

நின்னே போலு மஞ்ஞை யாலநின்
னன்னுத னாறு முல்லை மலர
நின்னே போல மாமருண்டு நோக்க
நின்னே யுள்ளி வந்தனெ
னன்னுத லரிவை காரினும் விரைந்தே

(ஐங்குறுநூறு:492)

எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தலைவியைப் போல் சாயலினையுடைய மயில்கள் ஆட, தலைவியினுடைய நுதலின் வாசனை போல முல்லை மலர்கள் மலர்ந்திருக்க, தலைவியைப் போல மாமாக்கள் மருண்டு நோக்க இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும் போது தலைவியின் முகம் ஞாபகம் வருவதாக வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது.

பாசறையின் கார்காலச் சூழல்

குறுநில மன்னன் ஒருவன் பாசறையிலிருந்து தன் தலைவிக்கு தாது அனுப்பும் போது அங்கிருந்த கார்காலச் சூழலை அகநானூற்றுப் பாடல் ஒன்றின் மூலம் அறியலாம்.

மலைமிசை குலைஇய உருகெழு திருவில்
பணைமுழங்கு எழிலி பௌவம் வாங்கித்

66

தாழ்பெயற் பெருநீர், வலன்ஏர்பு வளைஇ,
மாதிரம் புதைப்பப் பொழிதலின், காண்வர
இருநிலம் கவினிய ஏமுறு காலை (அகநானூறு:)

இதன் பொருளாக முரசுகள் முழங்குவது போல் இடிகள் முழங்குகின்றன. அச்சம் தரும் அழகிய வானவில்லும் மலையுச்சியிலே தோன்றுகிறது. மேகங்கள் கடல்நீரை முகந்து வலனாக எழுந்து உலகினையே வளைத்துக் கொண்டுள்ளன. வானிலிருந்து பெருமழை பொழிகின்றது. அதனால் இந்நிலமானது கண்ணுக்கு இனிதாக விளங்குகிறதாக கார்காலம் உள்ளது என்று தூதுவனிடம் வர்ணித்துத் தலைவன் கூறுகிறான்.

மாலை சூடிய எருதுகள்

இயற்கை, கார்காலம், மாலைப்பொழுது, தலைவி என வர்ணித்த கவிஞர் பெருமக்கள் கலித்தொகைப் பாடலொன்றில், ஏறுதழுவுதல் நிகழ்வுக்காக வந்திருந்த எருதுகளைப் பற்றியும் வருணித்துள்ளனர்.

மெல்லினர்க் கொன்றையும் மென்மலர்க் காயாவும்
புல்லிலை வெட்சியும் பிடவுந் தளவுங்
குல்லையுங் குருந்துங் கோடலுங் பாங்கருங்
கல்லவுங் கடத்தவுங் கமழ்கண்ணி மலைந்தனர்
(கலித்தொகை:103)

மெல்லிய கொத்துகளையுடைய கொன்றைப்பூவாலும், மென்மையான காயாம்பூவாலும் இலைகளையுடைய வெட்சிப் பூவாலும், பிடவம்பூவாலும், முல்லைப்பூவாலும், குருந்தம்பூவாலும், கோடற்பூவாலும், பாங்கற்பூவாலும் ஆன மணம் கமழும் மாலையைச் சூடிய எருதுகள் என வர்ணிப்பதன் மூலம் பல்வகைப்பட்ட பூக்களைப் பற்றி இங்கு அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. மேலும்,

முல்லை முகையு முருந்து நிரைத்தன்ன
பல்லர் பெருமழைக் கண்ணர் மடஞ்சேர்ந்த
சொல்லர் நூடருங் கனங்குழைக் காதினர்
நல்லவர் கொண்டார் மிடை (கலித்தொகை:03)

என்ற பாடலில் தலைவியைக் காண வந்தப் பெண்களைப் பற்றியும் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது முல்லைப்பூப் போன்ற பற்களும் மயிற்சீலியின் இறுதிப் பகுதியில் உள்ள நிறத்தையொத்த ஈறுகள் கொண்ட பற்களையுடையினராய் பரிய குளிர்ச்சியையுடைய கண்களையுடையவர்களான இப் பெண்கள் காதில் பொன்னால் ஆகிய மகரக் குழையை அணிந்து வந்து பரனைப் பெற்றுக் கொண்டனர் என்று ஏறுதழுவுதலில் கூடியிருந்த ஆயர்குலப் பெண்கள் பற்றி வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது

மலர்களின் அணிவகுப்பு

தலைவன் தலைவியை சோலையில் விளையாட அழைக்கும் ஐங்குநூறு பாடலொன்றில்,

காயா கொன்றை நெய்தன் முல்லை
போதவிழ் தளவமொடு பிடவலர்ந்து கவினிப்
பூவணி கொண்டன்றாற் புறவே
பேரமர்க் கண்ணி யாடுகம் விரைந்தே

(ஐங்குநூறு:412)

என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. காயாவும், கொன்றையும், நெய்தலும், முல்லையும் பேரரும்பு விரியும் செம்முல்லையுடன் பிடவமும் மலர்ந்து பூவணியைக் கொண்ட அழகு நிறைந்த புறத்திடத்தே, பூக்கொய்தல் முதலிய சோலை விளையாட்டை விளையாட தலைவன் தலைவியை அழைக்கும் இவ்வர்ணனைப் பாடல் வழியாக பல்வேறுபட்ட பூக்களின் அணிவகுப்பை அறியமுடிகிறது.

சுரத்தின் அழகு

தலைவன் பொருளீட்ட காட்டு வழியே செல்கின்றான். இதனை நினைத்து வருந்தும் தலைவியைத் தோழி தேற்றுவதை,

நன்றே காதலர் சென்றவாரே
யாலித் தன்மழை தலைஇய
வாலிய மலர்ந்த முல்லையு முடைத்தே

(ஐங்குநூறு:437)

68

என ஐங்குறுநாறு கூறுகிறது. தலைவன் சென்ற சுரமானது நன்றானதே அதாவது ஆலங்கட்டிகள் வீழ்ந்திருக்கும், குளிர்ந்த மழை பொழியும்படியான முல்லை மலர்கள் மலர்ந்து மனம் வீசக்கூடிய இடமாகும் என்று சுரம் வர்ணிக்கப்படுகிறது.

தலைவனின் ஏக்கம்

தலைவன் வினை முடித்து வீடு திரும்பும் வேளையில் வானத்தில் இளநிலா அரும்பிக் கொண்டிருக்கிறது. தன் வரவை எதிர்பார்த்துக் காத்துக் கொண்டிருக்கும் தலைவியை நினைத்துக்கூறும் பாடலொன்றில்,

புதல்வர் பொய்க்கும் பூங்கொடி
தாம்பு அசைகுழவி வீங்குசுரை மடியக்
கணையலம் குரல காற்பர் பயிற்றிப்
படுமணி மிடற்ற பயநிரை ஆயம்
கொடுமடி உடையர் கோற்கைக் கோவலர்

(அகநானூறு:54)

என வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. கோவலர்கள் வளைந்த மடித்துக் கட்டிய உடையினர். அவர்கள் கொன்றைப் பழத்தினால் ஆகிய அழகிய குழலினை இசைத்தவராக மெத்தென தமக்குப் பின்னால் நடந்துவர இல்லங்களிலே தாம்புக்கயிறுகளால் கட்டப்பட்டிருக்கும் செருக்கான நடையினையுடைய தம் இளங்கன்றுகளுக்கு பசுக்கள் தம் பெருத்த பால்மடிகள் கரையும் வகையில் பால் கொடுக்க விரும்பும் எண்ணத்தில் ஒலியெழுப்பும். கழுத்தில் கட்டப்பட்ட மணிகளின் ஒலி ஒலிக்க பசுக்கூட்டங்கள் தத்தம் இல்லம் தேடி விரைவாகச் சென்று கொண்டிருக்கும். அரும்புகள் மலரும் மாலைக் காலத்தில் தன் காதலியை நினைத்து ஏங்குவதாக வர்ணனைக் காட்சி அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

மலையினைச் சேரும் ஞாயிறு

வினை முற்றித் திரும்பும் தலைமகன் தேர்ப்பாகனிடம், விரைவாகச் செல்லாவிட்டால் தலைவி தன்னை இகழ்வாள் என்பதை

கேளாய், எல்ல! தோழி! வேலன்

வெறி அயர் களத்துச் சிறுபல தாஅய (அகநானூறு:114)

என்ற பாடலடி கூறுகிறது. இதில் தலைவி தோழியிடம், வேலன் வெறியாடும் களத்திலே பரந்து விரிந்து கிடக்கும் பூக்களைப் போல, பூக்கள் உதிர்ந்துக்கிடக்கும் குளிர்ச்சி பொருந்திய முல்லை நிலத்திலே, ஞாயிறானது தன் வெம்மையான கதிர்கள் மழுங்க மலையினிடையே சென்று சேரும். நிலவினைப் பாம்பு விழுங்குவது போல் மெல்ல மெல்ல ஞாயிறு மறையும் புல்லிய மாலைக் காலத்திலும் தலைவன் தன்னை நினைக்க மாட்டார் என்று கூறித்துன்பம் கொள்வாள் என்று தலைவன் கூறும் பாடலில் ஞாயிறு மறையும் வேளை வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது.

தலைவியை வர்ணித்தல்

இகல்வேந்தன் வேந்தன் சேனை யிறுத்தவாய்போல
அகல்குல் தோள் கண் என மூவழிப் பெருகி

என்ற பாடலில் முல்லைக்கலியில் தலைவன் தன் எதிரில் வந்த ஆயர்குலப் பெண்ணொருத்தியை வர்ணிப்பதாக இடம்பெற்றுள்ளது. மாறுபட்ட வேந்தர் இருவரின் பெரும்படைகள் போரிட வந்தது போல அகலமான அல்குல், தோள், கண்களையுடையவள் என்றும், குறுகியிருக்கும் நெற்றி, காலடி, இடையை உடையவள் என்றும், அழகின் தெய்வமேயான காமதேவன் உன் அழகில் மயங்கி அம்பை விடும் அளவிற்கு அழகானவள் என்றும் வர்ணிக்கப்படுகிறாள். அகன்ற தெருவில் வெண்ணெய் விற்பதாகச் சுழன்று சுழன்று நடந்து வருகிறாள். சிரிக்கக் கூட முடியாதவனாக தலைவன் உள்ளான். அழகு என்ற வேலைப் பாய்ச்சி இப்படி என் உயிரை வாங்குவதற்கு நான் என்ன பிழை செய்தேன் என தலைவன் ஆயர்குலப் பெண்ணை வர்ணிக்கிறான். மேலும்,

கொலையுண்கட் கூரெயிற்றுக் கொய்தளி;மேனி
யினை வனப்பின் மாயோ; நின்னிற் சிறந்தார்
நிலவுலகத்தின்மை தெளிநீ வருதி

(கலித்தொகை:52)

70

என்ற பாடலில், தலைவியின் கண்கள் கொல்லும் தன்மையுடையதாகவும், கூர்மையான பற்களும், கொய்யும் தளிர் போன்ற மேனியையும் உடைய அழகிய மாயவள். உன்னை விட சிறந்தவர் இவ்வுலகில் இல்லை என தலைவி தலைவனால் வர்ணிக்கப்படுகிறாள்.

முடிவுரை

எட்டுத் தொகை நூல்களுள் அக நூல்களிலிருந்து முல்லைத் திணைப்பற்றிய வர்ணனைப் பாடல்கள் சிலவற்றை இக்கட்டுரையின் வாயிலாக ஆராயப்பட்டது. இத்தகைய இயற்கைச் சூழல் அனுபவங்கள் இன்றையக் காலக்கட்டத்தில் நமக்கு கிடைக்கா விட்டாலும் சங்க இலக்கிய நூல்களில் உள்ள வர்ணனைப் பகுதிகளைப் படிப்பதன் மூலம் அதை மனதால் உணர்ந்து அனுபவிக்க இச்சங்க இலக்கியங்கள் என்றும் நிலைத்திருக்க வேண்டும்.

“யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல்
இனிதாவது எங்கும் காணோம்”

என்ற பாரதியாரின் வரிகளுக்கு இணங்க, நம் எண்ணங்களை
பிறருக்கு தெரிவிக்கவும் பிறருடைய உணர்வுகளை நாம் புரிந்து
கொள்ளவும் உதவுவதுதான் மொழி. உலகில் பல மொழிகள்
இருந்தாலும் அவை தமிழுக்கு நிகராக முடியாது. சங்கம் வைத்து
தமிழ் வளர்த்த சங்க காலம் முதல் இன்று வரை தமிழ் நீண்ட,
நெடிய வளர்ச்சியை கொண்டிருக்கிறது. அதனால்தான் தமிழ்
மொழி செம்மொழி என்ற பெருமையைப் பெற்று காலத்தால்
என்றென்றும் அழியாத செழுமை வாய்ந்த மொழியாகத்
திகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

தமிழிலக்கியங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு குறிக்கோளை
மக்களிடையே விதைத்து பண்பட்ட மனிதர்களாய் வாழ வழி
வகுக்கிறது. இத்தகைய வளமை பொருந்திய தமிழ் மொழிக்கு
இன்னும் இதுபோன்ற பல ஆய்வுகளைச் செய்து தமிழன்னைக்கு
சிறப்பு செய்வோம். அதனடிப்படையில் நமது தாகூர் கலை
மற்றும் அறிவியல் கல்லூரியின் தமிழ்த்துறை சுழற்சி -
இரண்டின் சார்பாக சங்க இலக்கியத்தில் முல்லைப்பாட்டு எனும்
தலைப்பில் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம் நடத்துவதில் மட்டற்ற
மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

முனைவர் இரா. சாந்தி

முதல்வர்

தாகூர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி
குரோம்பேட்டை, சென்னை 44.

